

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2010/61/ЕС на Комисията от 2 септември 2010 г. е изтекъл на 30 юни 2011 г.

(¹) ОВ L 233, стр. 27.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Bolzano (Италия) на 13 юни 2013 г. — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Katerina Pokorná

(Дело C-322/13)

(2013/C 226/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bolzano

Страни в главното производство

Ищец: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Ответник: Katerina Pokorná

Преюдициален въпрос

Допуска ли тълкуването на членове 18 и 21 ДФЕС прилагането на национални разпоредби, като оспорваните, които предоставят правото да се използва немски език в гражданскоправни производства, с които са сезирани съдилищата на провинция Бозен, единствено на италианските граждани, живеещи в тази провинция, но не и на гражданите на други държави членки на ЕС, независимо дали живеят или не в провинция Бозен?

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия) на 17 юни 2013 г. — Burgo Group SpA/Шлохрома SA, в ликвидация, Jérôme Theetten, действащ в качеството си на ликвидатор на дружеството Шлохрома SA

(Дело C-327/13)

(2013/C 226/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Burgo Group SpA

Ответници: Шлохрома SA, в ликвидация, Jérôme Theetten, действащ в качеството си на ликвидатор на дружеството Шлохрома SA

Преюдициални въпроси

Трябва ли Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета [от 29 май 2000 година] относно производството по несъстоятелност (¹), и по-специално членове 3,16, 27, 28 и 29 от него, да бъде тълкуван в смисъл, че:

- „предприятието“, за което става въпрос в член 3.2, трябва да се разбира като клон на длъжника, срещу който длъжник е било образувано главно производство, и не допуска, в рамките на едновременна ликвидация на няколко дружества от една и съща група, възможността за тях да се открива вторично производство в държавата членка, в която е седалището им, поради това, че имат собствена правосубектност?
- лицето или органът, оправомощени да поискат образуването на вторично производство, трябва да имат местоживеене или седалище на територията на юрисдикцията на държавата членка, пред която е подадена молбата за това производство, или такова право трябва да имат всички граждани на Съюза, които докажат наличието на правна връзка със съответното предприятие?
- при положение, че главното производство по несъстоятелност е процедура по ликвидация, вторично производство по несъстоятелност на предприятие може да бъде открито само ако това производство отговаря на критериите за целесъобразност, които са оставени на преценката на юрисдикцията на държавата членка, пред която е подадена молбата за образуване на вторичното производство?

(¹) ОВ L 160, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143.

Преюдициално запитване, отправено от Sozialgerichts Leipzig (Германия) на 19 юни 2013 г. — Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig

(Дело C-333/13)

(2013/C 226/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Sozialgericht Leipzig

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Elisabeta Dano, Florin Dano

Отговорник: Jobcenter Leipzig

Преюдициални въпроси

1. Приложното поле на член 4 от Регламент № 883/2004 ⁽¹⁾ по отношение на лицата обхваща ли и лица, които не желаят да ползват социалноосигурителни или семейни обезщетения по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламента, а специални парични обезщетения, независещи от вноски по смисъла на член 3, параграф 3 и член 70 от Регламента?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: с член 4 от Регламент № 883/2004 забранява ли се на държавите членки да изключат изцяло или частично нуждаещи се граждани на Съюза от получаване на подобни обезщетения, които се отпускат на собствени граждани в сходно положение, за да избегнат прекомерното ползване на гарантиращи жизнения минимум социални обезщетения, независещи от вноски по смисъла на член 70 от Регламента?
3. При отрицателен отговор на първия или втория въпрос: съгласно а) член 18 ДФЕС и/или б) член 20, параграф 2, първа алинея, буква а) ДФЕС във връзка с член 20, параграф 2, втора алинея ДФЕС и член 24, параграф 2 от Директива 2004/38 ⁽²⁾ забранено ли е на държавите членки да изключат изцяло или частично нуждаещи се граждани на Съюза от получаване на подобни обезщетения, които се отпускат на собствени граждани в сходно положение, за да

избегнат прекомерното ползване на гарантиращи жизнения минимум социални обезщетения, независещи от вноски по смисъла на член 70 от Регламент № 883/2004?

4. В случай че съгласно отговора на посочените по-горе въпроси частичното изключване от получаване на обезщетения, които гарантират жизнения минимум, е съвместимо с европейското право: може ли отпускането на граждани на Съюза на гарантиращи жизнения минимум социални обезщетения, независещи от вноски, да се ограничи до осигуряване на необходимите средства за връщане в родната държава, освен в случай на крайна нужда, или членове 1, 20 и 51 от Хартата на основните права налагат гарантиране на обезщетения за по-продължително време, които дават възможност за постоянно пребиваване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).